

HET KEITJE

24 mei 2026 Pinksteren

Uitgave van de St.Petrusparochie

www.st-petrusparochie.nl

www.katholiekzaanstreek.nl

e-mail: petrusvis@planet.nl

Zondag 24 mei op Pinksteren wordt op veel plaatsen in ons land het Feest van de Geest gevierd.

Een verbinding van het Pinksterfeest met de vele creatieve gaven die mensen hebben ontvangen.

In de Petruskerk in Krommenie is er op Pinksteren om 10 uur een oecumenische viering.

In de kerk is na afloop een tentoonstelling van door parochianen gemaakte kunstuitingen.

Zondag is er ook Kinderwoorddienst.

Na afloop is er buiten Marshmallows roosteren op het Pinkstervuur en is er badminton.

Feest
van
de
geest

Woensdagmorgen is er om 10 uur Koffiedrinken in de Leliekerk aan de Lisdoddelaan en in de kerk aan het Noordeinde in Wormerveer.

Woensdag 27 mei is er om 14 uur Bingo in de ontmoetingsruimte.

EEN PINKSTERVERHAALTJE

Er was eens een groot amfiteater, met daarin duizend toeschouwers.

Op een avond, in het licht van de felle schijnwerpers, staat daar plotseling een jongen in het midden van het podium.

Hij strijkt één lucifer aan.
"Kun je het zien?" roept hij.
Maar bijna niemand van die duizend toeschouwers ziet iets. En lachen dat ze doen.
"Doof nu even alle lichten", vraagt de jongen.
Nu is het opeens pikdonker.
Dan strijkt hij opnieuw de lucifer aan.
En vol verbazing zien ze het nu allemaal...dat piepkleine vlammetje.
"Neem allen lucifers en steek ieder van jullie er eentje aan", zegt de jongen verder. Zo doen ze.
En die duizenden kleine vlammetjes zetten het hele amfitheater in een zee van licht.
Net een grote zon, waaraan iedereen zich voedt.
Een vuur van enthousiasme, een vuur van goede initiatieven, van geluk...van volharding...van goede moed...

OVERAL ZIJN WEL MENSEN DIE OPLICHTEN IN HET DONKER

Dit verhaaltje is een heel mooie illustratie van Pinksteren, van wat Pinksteren voor ons zou moeten zijn.

We klagen vaak over al die duistere dingen om ons heen, over vandalisme, onveiligheid, ongastvrijheid tegen over vluchtelingen, oorlog en ellende overal op de wereld en noem maar op.

Je ziet een houding van ieder voor zich en God voor ons allen.

Als je dat alles ziet, elke dag er over leest en hoort, dan kan het gebeuren dat je alles heel donker gaat inzien.

En er zijn mensen die zeggen: als iedereen het doet, doe ik het ook maar en dan wordt het alleen nog maar donkerder.

Maar laten we niet vergeten: het is niet allemaal donker, er zijn links en rechts ook talloze lichtjes, overal zijn wel mensen die oplichten in het donker, mensen die gewoon goed leven, die gewoon goed zorgen voor anderen.

Mensen die wat voor anderen over hebben, mensen die bijdragen aan een goede geest in de gemeenschap.

Die mensen zijn er volop, en in hen brandt het vuur van Pinksteren.

Niet in grote vuren, maar meer als een brandende lucifer, en zoals het verhaaltjes net al duidelijk maakte: een enkel vlammetje doet weinig in een donkere omgeving, Maar duizenden vlammetjes samen geven heel veel licht.

Voorwaarde is wel dat iedereen meedoet anders krijg je toch donkere plekken.

Dat is de uitnodiging van Pinksteren aan ons allen.

Laat je licht schijnen, al is het nog zo klein, het is altijd de moeite waard.

Als alle gelovigen iets uitstralen van het licht dat Jezus bracht, dan hoeft niemand te verdwalen of bang te zijn in het donker.

In Memoriam

Zaterdag 2 mei zouden we Kees van Gerven de ziekenzegen.

Kort daarvoor is hij verder gegaan.

Kees werd geboren als tweede zoon in het gezin van Gerven aan de Agavestraat.

Door een complicatie bij de geboorte liep hij een beperking op.

Samen met zijn broer en zus groeiden ze op, een hechte band die altijd is gebleven. Na zijn school in Haarlem ging hij werken in een distributiecentrum van Sperwer en Plus in de Beemster.

Dat heeft hij 45 jaar met plezier en toewijding gedaan. Er was een groots afscheid.

In het gezin van zijn zus Ina en zwager Jan is hij altijd met liefde opgenomen geweest. Dagelijks kwam hij langs voor de krant en een praatje.

Vakanties werden er samen gevierd. Kees was dol op spelletjes en met zijn 3 oomzeggers heeft hij er heel wat gespeeld.

En ook toen zij zelfstandig gingen wonen en zelf kinderen kregen bleef oud-oom Kees er helemaal bij horen. Daar heeft hij het heel erg mee getroffen.

Toen er een gezinsvervangend tehuis werd opgericht in het voormalige Zusterhuis in 1989 ging Kees daar wonen.

Later werd op de plaats van de school het Jacobushof gebouwd waar hij een eigen huisje kreeg. Hij voelde zich daar heel erg thuis.

Kees had een brede interesse en een sterk geheugen. Bij de muziekkwis van de KBO won hij de eerste prijs. Hij was geïnteresseerd in gebouwen, kerken, sport, voetbal.

En hij spaarde heel graag. Albums vol en stapels met plaatjes.

Hij heeft een tijd meegeholpen met het rapen van De Rots en kwam met Ina en Jan mee naar de kerk.

Met velen zijn er mooie herinneringen gedeeld in de kerkelijke uitvaartdienst in het crematorium.

Deze tekst stond er op zijn kaart:

Je hoort er zo bij.

Verstomd is nu je stem en stilte zal er zijn.

Geen plaats meer tussen ons maar ook geen zorg en pijn.

Jij maakte deel uit van het geheel uniek en vol herkenbaarheid.

De schakel is verbroken, de lege plaats een feit.

Verdriet vermengd met dankbaarheid

want jij hoorde er zo bij.

Op 3 mei is Ber Brussel overleden. Hij werd in augustus 1936 geboren in Krommenie in een groot en katholiek gezin.

Hij was misdienaar en na de Technisch school werd hij loodgieter.

Techniek was zijn passie en hij was een zeer nauwkeurige werker.

Vele jaren was hij werkzaam bij de technische dienst bij het Tropenmuseum in Amsterdam.

Hij leerde Truus van 't Ent kennen en ze hadden maar liefst zeven jaar verkering,

maar toen hadden ze wel een nieuwbouwhuis aan de Burgemeester de Boerstraat in Assendelft-Nrd.

Vele goede jaren hebben ze daar beleefd.

Ze werden de trotse ouders van 2 dochters en 1 zoon en ze kregen later 6 kleinkinderen en Ber mocht in zijn levensavond zich ook overgrootvader laten noemen.

Ber en Truus zijn sociaal en actief geweest en de Petrusparochie heeft daar een belangrijke plaats bij ingenomen.

Na zijn pensionering kon er altijd een beroep op Ber worden gedaan en heeft hij zich vele jaren ingezet om de tuin er keurig en fleurig uit te laten zien.

Ook beleefde hij veel plezier aan zijn volkstuin.

Hij heeft veel gewandeld, gefietst, vakanties met de caravan.

In 2009 is Truus overleden en brak er een moeilijke periode voor hem aan.

Gelukkig kwam daar de fijne vriendschap met Joke Kramer en ze hebben er samen mooie en gelukkige jaren van gemaakt.

Ber verhuisde naar Akersloot, maar bleef trouw aan Krommenie.

Langzamerhand werd zijn hoofd waziger en zei hij: 'ik weet het allemaal niet meer zo goed'.

Uiteindelijk ging hij in Festina Lente wonen en met de sloop daarvan werd hij weer Krommeniër in de Rosariumhorst.

Met vele hebben we afscheid van hem genomen: *Liefde gaat verder dan de dood ..*

Met deze geloofsuitspraak is hij met dankbaarheid uitgezwaaid.

Matthé Bruijns

Pinksteren de komst van de Geest van God.

Je ziet haar niet direct, maar ze is er wel

Twee kunstwerken die het werk van de Geest verbeelden.

De vlammen die uit de hemel neerdalen op de apostelen.

en een beeld van visnetten die waaien door de wind die je niet ziet, maar wel voelt.

Dat er met Pinksteren maar weer eens een warmere wind mag gaan waaien.

